

عنوان مقاله:

مدیریت محیط زیست در تعیین بهترین منطقه برداشت آب زیرزمینی از نظر شرب (مورد مطالعه: دشت سروستان)

محل انتشار:

سومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

ژیلا اسدی فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد خاکشناسی ارشد خاکشناسی گروه مهندسی کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات فارس

سید علی اکبر موسوی - دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات فارس

مهرداد محمد نیا - دکترای کشاورزی و منابع طبیعی و عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات

خلاصه مقاله:

مقدمه: درحالی که حدود یک درصد از جمعیت جهان در ایران زندگی می‌کنند، تنها 26% درصد از منابع آب شیرین جهان در کشور وجود دارد. گسترش روزافزون جمعیت، فعالیت‌های کشاورزی و صنعتی آب زیرزمینی را در معرض انواع آلودگی‌ها قرار می‌دهد و منابع آلاینده به ظاهر کم اهمیت طی چندین سال موجب آلودگی و غیر قابل استفاده شدن این منبع طبیعی با ارزش می‌شوند. این تحقیق به مدت یک سال و براساس آمارهای سال 90-1384 بروی 28 حلقه‌چاه از لحاظ پارامترهای سولفات، املاح محلول، کلرید و سختی در آب زیرزمینی دشت سروستان در ارتباط با فاکتورهای مؤثر با استفاده از نقشه‌های پهنه‌بندی، GIS زمین‌شناسی، کاربری اراضی، جانمایی Google earth و نمودارهای Excel، محاسبات حد بالا- حد پایین، ضریب تغییرات و انحراف معیار انجام شد. نقشه‌ها، نمودارها و محاسبات با استفاده از رهنمودهای WHO، EPA، استاندارد ملی و دیاگرام شولر مورد تجزیه، تحلیل و تفسیر قرار گرفتند. در نهایت تلفیق نتایج و ارائه پیشنهادات جهت مدیریت محیط زیست در آبهای زیرزمینی انجام شد. براساس دیاگرام شولر میانگین پارامترهای املاح محلول و سختی کل 28 حلقه چاه در آب زیرزمینی منطقه در وضعیت خوب تا غیر قابل شرب، میانگین سولفات کلیه چاه‌ها در گروه خوب و میانگین کلر در وضعیت خوب تا مناسب بودند. براساس استانداردهای WHO، EPA، و ملی میانگین املاح محلول و سختی 28 حلقه چاه بیشتر از حد مجاز و میانگین سولفات 28 حلقه چاه و میانگین کلر 27 حلقه چاه کمتر از استانداردهای مذکور بودند. چاه جنوب شورجه واقع در جنوب دشت سروستان با کاربری مرتع دارای حداقل میانگین پارامترهای سولفات، املاح محلول، سختی کل، کلرید و در گروه‌های به ترتیب با مقادیر (خوب) 03/1، (قابل قبول) 6/316، (خوب) 3/471، (خوب) 765/0 میلی‌گرم بر لیتر بود و طبق استانداردهای فوق در حد مجاز و براساس نمودار شولر در طبقه خوب تا قابل قبول قرار داشت و از لحاظ آب آشامیدنی در مقایسه با سایر چاه‌ها دارای کیفیت مناسب بود. تهیه نقشه‌بندی آب‌های زیرزمینی از نظر شرب، تصمیم‌گیری و انتخاب سیستم و تکنولوژی مربوطه برای احداث تصفیه‌خانه، و تأسیسات آب شیرین‌کنی را برای متخصصین آسان می‌سازد.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، آب زیرزمینی، دشت سروستان، آب شرب، GIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239780>

